

שלה : 14.9.56
נתקבל : 18.9.56
מס' סדורי 91/0 - 92/0

אל : מנ"ר המשרד ירושלים
מאת : אילת מסישראל לובנדון
ב ה ד ל

DOC 04868

9

605/ל

להלן סיכום הוויכוח במהלכו נדון
האוסף החדש המכיל את החלטות מלחמת העצמאות אשר נערכו
בעית המלחמה על ידי שירות המבחן. בקרב חברי הליבור ופוליטיקאים לא
נמצאו סתירות או סתירות בקו המדיניות כפי שהובחר בשם סיעותיהם על
ידי גייטסקל ודיוויזיה. בהקשר זה על סדירות "היד החזקה" של אידן
המדינית והחברתית בעבודה שמשלוח הודו וצפון תל אביב לקיסרות בהתאמה
לשימוש בכוח ופיקודים קצרה ואוטוריטאית סדירות ביהמ"ן לשאלה זו.
עוד לפני הוויכוח חל שינוי ניכר במבנה העמוסים כולל "סיימס"
שעם מרוץ המספר תסנו במדיניות היד החזקה, ואפילו ידי אידן. אך על
פי שאידן והעמוסים התחבטו בו לא יתרו גם אחרי הוויכוח על הזכות
לאחוז בשעת הצורך גם ב"אמצעים אחרים" נוסף על אלה שטרם הוכיחו
יעילותם, שהיו הסיימס המספרית תחליט להחליט בכוח לאור התחייבותו
של אידן, להביא העניין תחילה לפועל, אלא אם כן תעשה בסיוון, בשיחורף
עם הצדדים לבצע הקריה בודדת כלשהי בתעלה או בשטח אחר בפצרים, כדי
להבדיל מעולה אפוא בניגוד במצב בהתאמה בעקבות הקטנות פצרים שטרם
ייערך דיון בפועל.

שעתה מסקנות מהסיכום שאחד הנימוקים נגד שימוש בכוח טובה על
ידי יוקציו של אידן הרואים בטלחה סדירות בפצרים כנכסל למילוי
התחייבות מספרית בנשד וסעבר לים.

ב.2. אך כפי הנראה העיקריים הוכיחו בוויכוח את ישראל רק בסידה
שמצאו כנך עניין לאיזוק מענותיהם בקשר לנעיות הוטש השיים בתעלה קרי
מספר ניכר של חברים טבל הסיעות הקדישו בדבריהם מקום לאור הסכנות
הנשקפות לבני התקופות המצרים והגנו על הביטחון לבשק והנשחת הוטש השיים.
בין הנדאשים החשובים מבחינת החכמה לעניינינו והקטנה שזכו לה פצד
הביה, יש לעיין במיוחד באומי יאבנר, שינוול, קרוטמן ורובנר-בן, פצד
הליבור, ושל ברדן ונדתבי שהסבריהם. עניינינו הובלט ביהוד בהילוחי

2/...

522 2450/3

